

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26S/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4016201039
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Pilek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4016201039.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Pileka a členov senátu JUDr. Romana Greguša a Mgr. Erika Németha v právnej veci žalobcu: Slovenská republika zast. LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, zastúpený: Advokátska kancelária JAKUBČO, spol. s r. o., so sídlom Mladých budovateľov 2, Banská Bystrica, IČO: 50 570 897, proti žalovanému: Okresný úrad Komárno, katastrálny odbor, so sídlom Platanova alej 7, Komárno, za účasti: Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza, so sídlom Jána Hollého 10, Trnava, IČO: 00 419 702, zastúpený: MAPLE & FISH s.r.o., so sídlom Dunajská 15/A, Bratislava, IČO: 36 718 432, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. V 2982/2016 zo dňa 6. októbra 2016, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť ďalšiemu účastníkovi Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavská arcidiecéza, Trnava plnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I. Priebeh administratívneho konania

1. Z administratívneho spisu žalovaného č. V 2982/16 súd zistil, že ďalší účastník na strane žalovaného Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza podala dňa 13.06.2016 žalovanému návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ktorý sa týkal parciel špecifikovaných v návrhu na povolenie vkladu, evidované na Okresnom úrade Komárno, katastrálnym odborom v obci H. U. H. na LV č. XXX, v katastrálnom území U. na LV č. XXX a v katastrálnom území L. na LV č. XXX.

2. V návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva uviedol, že rozsudkom Okresný súd Komárno č. k. 12C/41/2007 - 942 zo dňa 12.11.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/17/2015 - 1026 zo dňa 04.02.2016 bol žalobca zaviazaný k povinnosti vydať a navrátiť Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavská arcidiecéza pozemky špecifikované v tomto návrhu.

3. Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza ďalej poukázala v návrhu na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.09.2014 sp. zn. 1Sžr/147/2013 a 1Sžr/175/2013 zo dňa 13.01.2015, v ktorých Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil názor, že právoplatné rozsudky vydané podľa zákona č. 161/2005 Z. z. nahrádzajú vôľu povinnej osoby (žalobcu) s obsahom uvedeným vo výroku rozsudku, v prípadoch kedy povinná osoba napriek právoplatnému rozsudku nesplní svoju povinnosť nehnuteľnosti

vydať. Takýto výrok nahrádza prejav vôle a podpis povinnej osoby v dohode o vydaní veci. K zápisu vlastníckeho práva na podklade tejto dohody má dôjsť vkladom.

4. K návrhu na povolenie vkladu priložila Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza aj citované rozsudky a dohodu o navrátení vlastníctva zo dňa 10.06.2016 vrátane dodatku č. 1 k dohode zo dňa 29.09.2016.

5. Následne žalovaný svojim rozhodnutím č. V 2982/2016 zo dňa 06.10.2016 vklad vlastníckeho práva v zmysle návrhu povolil v prospech Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavská arcidiecéza, a to na základe dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľnostiam zo dňa 10.06.2016 a dodatku č. 1 zo dňa 29.09.2016 a geometrického plánu. Rozhodol tak s poukazom na ust. § 31 ods. 3 katastrálneho zákona (č. 162/1995 Z. z.).

II. Argumenty žalobcu v žalobe

6. Žalobca napadol predmetné rozhodnutie žalobou doručенou súdu dňa 07.12.2016, pričom sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie, keď mal za to, že napádané rozhodnutie bolo vydané v rozpore s ust. katastrálneho zákona a zákona o správnom konaní (§ 31 ods. 1, § 40 ods. 3 a § 31a písm. c) katastrálneho zákona a § 3 ods. 1, § 3 ods. 5 a § 47 ods. 1 a 3 zákona o správnom konaní).

7. Žalobca namietal, že dohoda o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam, na základe ktorej žalovaný vklad povolil, nebola platne uzavretá a jedná sa o absolútne neplatný právny úkon. Žalobca takúto dohodu nikdy nepodpísal, s čím sa žalovaný vo svojom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevyssporiadal.

8. Žalobca taktiež v žalobe namietal, že k uzavretiu zmluvy nedošlo ani s poukazom na ust. zák. č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám ohľadne nakladania s majetkom štátu, keďže táto nebola v zmysle zákona zverejnená.

9. Podľa žalobcu rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 12C/41/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/17/2015 nie je rozsudkom nahrádzujúcim prejav vôle na uzavretie dohody, pričom taký rozsudok, ktorým by bola žalobcovi uložená povinnosť uzavrieť dohodu o vydaní nehnuteľných vecí, neexistuje. Navyše v rozsudku bol žalovaný štátny podnik.

III. Vyjadrenie žalovaného k žalobe

10. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanej žalobe, ktoré bolo súdu doručené dňa 12.04.2017 navrhol túto podľa obsahu vyjadrenia zamietnuť, keď uviedol, že pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností prihliadal na rozsudky súdov, a to rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 12C/41/2007 - 942 a rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/17/2015 - 1026, na základe ktorých bola uložená žalovanému v 1. rade, ktorým sú LESY Slovenskej republiky, š. p. povinnosť vydať a navrátiť žalobcovi, ktorým je Rímskokatolícka cirkev Trnavská arcidiecéza vlastníctvo k nehnuteľnostiam zapísaným do LV č. XXX v k. ú. H. U. H., do LV č. XXX v k. ú. U. a zameraným geometrickým plánom č. 23/2007 a do LV č. XXX v k. ú. L..

Pri rozhodovaní o návrhu na vklad Okresný úrad Komárno, katastrálny odbor bral do úvahy rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 SžoKS/16/2006, podľa ktorého rozsudok súdu v občianskoprávnom konaní ukladajúci žalovanému povinnosť vyhlásiť vôľu spôsobom uvedeným vo výroku, t. j. povinnosť uzatvoriť kúpnu zmluvu identifikovanú vo výroku, je rozsudkom ukladajúcim vyhlásenie vôle podľa § 161 ods. 3 O. s. p..

11. Vyššie spomínané rozsudky ukladajú povinnosť vydať a navrátiť vlastníctvo k nehnuteľnostiam. V zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam povinná osoba uzavrie s oprávnenou osobu dohodu o vydaní nehnuteľných vecí. Predmetné rozsudky síce neukladajú povinnosť uzatvoriť dohodu o vydaní, ale na základe vyššie uvedených právnych predpisov neexistuje

iná forma na vydanie a navrátenie nehnuteľností, než písomne uzavretá dohoda o vydaní nehnuteľných vecí medzi povinnou a oprávnenou osobou.

V zmysle § 42 ods. 3 zák. NR SR č. 162/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov podpis prevodcu na zmluve, v prípade ak je účastníkom štátny orgán nie je potrebné osvedčiť, z toho vyplýva, že ak by predmetná dohoda bola podpísaná zo strany povinnej osoby, jej štatutárny zástupca by nemusel mať osvedčený podpis.

12. Náležitosti rozhodnutia o povolení vkladu sú uvedené v § 31 ods. 4 katastrálneho zákona z toho vyplýva, že katastrálny zákon je čo sa týka obsahu rozhodnutia o povolení vkladu špeciálnym právnym predpisom oproti zákonu č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov správneho poriadku.

Rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva č. V 2982/2016 obsahuje všetky náležitosti predpísané katastrálnym zákonom.

Okresný úrad Komárno, katastrálny odbor po preskúmaní predložených listín a na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že predložené rozsudky nahrádzajú vôľu povinnej osoby na uzavretie dohody o vydaní nehnuteľných vecí, teda podmienky na povolenie vkladu vlastníckeho práva boli splnené, z toho dôvodu povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností rozhodnutím o povolení vkladu č. V-2982/2016 zo dňa 06.10.2016.

13. Ďalší účastník na strane žalovaného vo svojom vyjadrení zo dňa 11.04.2017 uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdeniami žalobcu a žalobu považuje za účelovú, nedôvodnú a neopodstatnenú, pričom na podporu svojich tvrdení uvádza nasledovné skutočnosti a dôkazy:

Napriek právoplatným a vykonateľným rozsudkom Lesy SR, š. p. do dnešného dňa dobrovoľne nespĺnili uloženú povinnosť. Právoplatné rozsudky vydané podľa Reštitučného zákona nahrádzajú vôľu povinnej osoby s obsahom uvedeným vo výroku rozsudku. Najvyšší súd SR uviedol, že v prípadoch, kedy povinná osoba napriek právoplatnému rozsudku nespĺní povinnosť vydať nehnuteľnosti, výrok právoplatného rozsudku vydaný podľa Reštitučného zákona sám osebe nahrádza prejav vôle a podpis povinnej osoby v dohode o vydaní veci. Podľa právneho názoru Najvyššieho súdu SR má k zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na podklade takejto dohody o vydaní v spojení s právoplatným rozsudkom vydaným podľa Reštitučného zákona dôjsť vkladom.

K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd SR aj v rozsudku 1Sžr/175/2013 zo dňa 13.01.2015 a tieto závery potvrdil aj ÚS SR v uznesení III. ÚS 377/2015 - 16.

14. Platná právna úprava nerieši situáciu, kedy dôjde k vydaniu rozsudkov podľa Reštitučného zákona, ktoré nadobudnú právoplatnosť a vykonateľnosť a povinná osoba napriek tomu nespĺní uloženú povinnosť. Avšak táto skutočnosť nemôže byť na ujmu účastníka, ktorý bol v reštitučnom konaní úspešný a nemá inú možnosť ako sa domôcť navrátenia vlastníckeho práva. Uvedená situácia viedla k tomu, že NS SR vo svojich rozhodnutiach vyslovil právny názor, ako má postupovať oprávnená osoba a príslušný orgán na úseku katastra, ak nastane situácia, že povinná osoba dobrovoľne nespĺní povinnosť napriek právoplatným a vykonateľným rozsudkom vydaným podľa Reštitučného zákona a znejúcim na povinnosť vydať a navrátiť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam.

15. K tvrdeniu žalobcu, že rozhodnutie neobsahuje odôvodnenie uvádza, že rozhodnutie bolo vydané podľa zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), ktorý v ust. § 31 ods. 4 vymedzuje obsahové náležitosti rozhodnutia, ktorým sa vyhovie návrhu na vklad a odôvodnenie medzi týmito náležitosťami uvedené nie je. Katastrálny zákon predstavuje lex specialis a ako taký má prednosť pred všeobecnou úpravou v Správnom poriadku. Rozhodnutie nepochybne je v súlade s katastrálnym zákonom a obsahuje všetky zákonné náležitosti.

16. Námietky žalobcu, že účastníkom reštitučnej žaloby nebol vlastník - Slovenská republika, ale správca majetku štátu (Lesy SR, š. p.) a že rozsudky neukladajú povinnosť Slovenskej republike ako vlastníkov, sú nedôvodné, účelové a neopodstatnené. Otázka pasívnej legitímácie v reštitučnom konaní bola právoplatne potvrdená rozsudkami a ako taká nemôže byť predmetom prieskumu v tomto konaní. Podľa

ust. § 4 ods. 1 Reštitučného zákona povinnou osobou nie je štát samotný, ale správca nehnuteľností vo vlastníctve štátu - v tomto prípade teda Lesy SR, š.p.. Za Slovenskú republiku vždy koná príslušný orgán - v tomto prípade Lesy SR, š. p. a keďže ako vlastníč pozemkov bola v katastri nehnuteľností zapísaná Slovenská republika a Lesy SR, š. p. ako ich správca, je zrejmé, že označenie povinnej osoby v dohode „Slovenská republika, zast. Lesy SR, š. p.“ je správne.

17. Pokiaľ ide o zverejnenie dohody, účastník sa stotožňuje s tým, že povinnosť zverejniť dohodu majú Lesy SR, š. p. (nie účastník) ako povinná osoba v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z., avšak keďže Lesy SR, š. p. dobrovoľne nespĺnili povinnosť uloženú reštitučnými rozsudkami a nemajú záujem na dobrovoľnom splnení povinnosti, je zrejmé, že nemajú záujem dohodu ani zverejniť. V tejto súvislosti poukazuje na to, že účastník pristúpil k zverejneniu dohody z opatrnosti, pričom však má za to, že nakoľko boli vydané reštitučné rozsudky nahradzujúce prejav vôle povinnej osoby, nie je ani potrebné dohodu zverejňovať (v zmysle už spomenutých rozhodnutí NS SR). Rovnako nemôžu obstať námietky týkajúce sa označenia povinnej osoby v oznámení a dohode. V oznámení bola povinná osoba označená v súlade s ust. § 2 zákona č. 211/2000 Z. z..

IV. Posúdenie podstatných skutkových zistení a právnych argumentov

18. Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný v čase začatie predmetného konania (cítiac sa viazaný rozsahom a dôvodmi podanej žaloby preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju v zmysle ust. § 190 SSP zamietol.

19. Podľa ust. § 140 SSP vo veciach toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už boli predmetom konania pred správny súdom, v odôvodnení každého ďalšieho rozsudku správny súd poukáže už len na totožný rozsudok, prípadne stručne zopakuje jeho dôvody.

20. Súd v zmysle cit. ust. uvádza, že z obsahu spisu mal za preukázané, že totožný žalobca inicioval viaceré súdnych konaní s totožným predmetom konania, pričom vo väčšine prípadov bola aj totožnosť v osobe žalovaného ako aj ďalšieho účastníka na strane žalovaného.

Súd preto poukazuje na rozsudky Krajského súdu Nitra č. k. 11S/7/2016 - 105 zo dňa 14.12.2016, 26S/39/2012 - 116 zo dňa 02.05.2013 v spojení s rozsudkom NS SR sp. zn. 1Sžr/175/2013 zo dňa 13.01.2015, 11S/142/2011 - 155 zo dňa 02.07.2013 v spojení s rozsudkom NS SR sp. zn. 1Sžr/147/2013 zo dňa 23.09.2014, ďalej rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/19/2015 - 115 zo dňa 13.09.2016, 20S/5/2016 - 137 zo dňa 03.05.2017.

21. Z obsahu týchto rozhodnutí vyplýva, že predmety týchto konaní sa zhodovali, keď argumentácia žalobcu v podaných žalobách bola, až na niektoré špecifiká, ktoré pre rozhodnutie nemali zásadný význam, v podstate totožná, a preto na tieto rozhodnutia poukazuje, pričom s ich argumentáciou sa stotožňuje. Správny súd nezistil, že by postupom a rozhodnutím žalovaného došlo k zásahu do jeho práv a právom chránených záujmov, práve naopak je opakované aj v cit. rozhodnutiach zdôrazňované, že Lesy SR ako štátny podnik si opakovane neplnia svoje povinnosti, ktoré im vyplývajú z reštitučného zákona a dokonca opakovane nerešpektujú ani právoplatné rozhodnutia súdov, keď ani po vydaní týchto rozsudkov, o ktorých je opakovane judikované, že prejav povinnej osoby na dohode o vydaní nehnuteľných vecí v zmysle reštitučného zákona je nahradený rozsudkami súdov znejúcimi na nahradenie prejavu vôle, nedochádza z ich strany k podpisovaniu týchto dohôd a bránia zápisom vlastníckych práv v prospech oprávnených osôb. Takéto konanie a postup žalobcu sa vzhľadom na predchádzajúcu rozhodovaciu činnosť súdov prieči základným princípom správneho konania, a preto mu súd neposkytne ochranu.

22. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nebol v konaní pred správny súdom úspešný, súd v zmysle ust. § 168, § 169 SSP žalovanému náhradu trov konania nepriznal a v zmysle rovnakého ustanovenia priznal plnú náhradu trov konania ďalšiemu účastníkovi na strane žalovaného, a to Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavská arcidiecéza.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods. 1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.